

DLXXVII.

Ad Petronillam Fontis-Ebraldi abbatissam.— Damnis ab Ulgerio Andegavensi episcopo et aliis affectam consolatur; auxilium et justitiam a Gaufrido Carnotensi episcopo, apostolicæ sedis legato, expectanda significat.

(Anno 1140-1143, Jul. 7.)

[D. BOUQUET, *Recueil*, XV, 408.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus PETRONILLE abbatissæ et sororibus Fontis-Ebraldi, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex quo Ecclesia Dei regimen, licet indigni, Domino disponente, suscepimus, personas vestras et locum Fontis-Ebraldi vera in Domino charitate dileximus et diligimus, et vestram vobis justitiam integrum, indimbiutam, quantum in nobis est, conservare optamus. De damnis autem et injuriis quæ ab Ulgerio episcopo et suis vobis et vestris illata sunt et inferuntur, affectione paterna dolemus, et, prout Dominus concederit, ea relevare curabimus. Ipse quidem in pertinacia sua induratus in urbe moratur; quid exspectat, vel quid facturus est ignoramus. Scimus autem quia quod de ipso fecimus, et quod de justitia vestra statuimus, minime mutare decrevimus: imo nisi resipuerit, et præceptum nostrum super hoc executioni mandaverit, B. Petri manus et nostras in eum acrius extendemus. Confortamini itaque, dilectæ in Domino filiæ, et in temptationibus cum B. Job Dominum collaudate. Scriptum namque est: *Lima ferrum, fornax aurum, tentatio justum probat.* Speramus autem in Domino, quod per gratiam suam cum tentatione vobis proventum faciet, et cunctis malis optatum finem imponet. Nos quidem venerabilis fratri nostro Gaufrido Carnotensi episcopo, apostolicæ sedis legato, monendo præcipimus, quatenus tam in hoc quam in cæteris vos juvare et manutenere studeat, et quibuscumque modis secundum Deum ad pacem et trauillitatem vestram operam præbeat. Illos autem qui testium vestrorum, et aliorum in causa (187) ista vos adjuvantium, præcipue Bas. [Basleti] qui ad nostram venit præsentiam, domos diruere, possessiones et bona eorum auferre, et alia plurima damna et incommoda, de quibus eorum querimoniam acceperit, eis auferre aucto sacrilego præsumperant, ablata reddere, damnata illata resarcire districte commoneat. Quod si infra quadraginta dies post suam commonitionem adimplere, et in sua præsentia super hoc se innocentes ostendere contempserint, excommunicationis sententiam in eos annuntiet, et donec satisfaciant, observare firmi-

A ter faciat. Orantes vos pro nobis divina gratia custodiatis, et in suo sancto servitio perseverentiam tribuat.

Datum Laterani, Nonis Julii.

DLXXVIII.

Ad Petrum Venerabilem Cluniacensem abbatem.— Confirmatio aliquot ecclesiarum in diocesi Trecensi.

(Anno 1140-1143, Jul. 16.)

[MANSI, *Concil.*, XXI, 415.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis PETRO abbati, et monachis Cluniacensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Quæ vobis et fratribus vestris ab episcopis et Ecclesiarum Dei rectoribus, religionis intuitu rationabiliter data esse cognoscimus, tanquam nostra volumus observare, et auctoritate sedis apostolicæ, in qua Domino præidente residemus, ut perpetuis observentur temporibus communire. Concessionem igitur ecclesiarum Sancti Remigii videlicet de Plajotro, de Bordona, de Lintis, et de Lintellis, et de S. Silvestro, a venerabili fratre nostro Attone Trecensi episcopo vestro monasterio et vobis factam, firmamus, et præsentis scripti munimine roboramus. Si quis autem huic nostræ confirmationi sciens temerario ausu contraire tentaverit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Laterani, xvii Kal. Augusti.

DLXXIX.

Samsoni archiepiscopo Remensi et Alviso episcopo Atrebatis scribit de Stephano fornicatore et aletore.

(Anno 1141-1143, Mart. 10.)

[BALUZ., *Miscell.*, II, 165.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus SAMSONI Remensi archiepiscopo, et ALIVO Atrebatis episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Quamvis minus reprehensibile sit nocentem absolvere quam innocentem damnare, licet nulli velimus injuriam irrogare, tamen quia tam in clericis quam in laicis crevit malitia, necesse est ut discreta subveniat disciplina. Si ergo Stephanus ille de quo nobis scripsit vestra fraternitas fornicator et aletor publicus apparuerit, placet nobis ut ita diligenter corrigatur quatenus et ipse emendetur et alii eamdem enormitatem non audeant attentare. Quod si innocens fuerit, beneficio ecclesiastico non privetur.

Datum Laterani vi Idus Martii.

(187) De quadam possessiuncula agebatur, teste S. Bernardo Clarævallensi, qui epist. 200 Ulgerio imputat exortum inde scandalum: « Quanti est, inquit, nescio quæ illa possessiuncula maledicta, ut ulterius jam possit aut umbrare tam manifestam veritatem, aut impeliare tam optatam correctionem. » Et epist. 340 ad Innocentium papam: « Fractus jam ætate, laboribus, periculis, Andegavensis episcopus, cuius pectus non moveat, nisi ejus qui viscera misericordiae, qui omnem humanitatis exuit affectum! Hæc me

movent pro homine illo, cuius senectutem, si unum excipitur factum, venerabilem facit et vita, et scientia. De quo, quoniam quid peractum sit inter ipsum et abbatiam nonduni cognovimus, nihil scribere præsumimus de re incognita. Sed si constituerit eum fecisse quod promisit, nihil jam superease credimus, nisi ut plenitudini gratiæ et officii sui restituatur. » Promissis tamen non stetit Ulgerius, prout dicemus in epistolis Lucii II papæ.